

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Pauli V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

bus testibus don. Antonio Pimentel, Cantore sanctæ Ecclesiæ Hispalen. & Licentiato Alphonso de Salazar & Frias Canonico Ecclesiæ Grenensi. Joanne Chatro familiaris suæ dominatio- nis Illustriss. quæ subscriptis. D. Do- minicus Gymnasius Nuntius Collector generalis, & dicti domini procuratores etiam se subscripti ferunt. Docttor Diony- sius de Melgar, D. Petrus Guerrero, Abbas de Labanæa. Coram me Domi- nico Cenino Abbreviatore. Cùm auté sicut eadem expositio subiungebat pro majori dictæ concordiaæ validitate prædicta cupiat illam Apost. Confirmatio- nis robore communici, propterea illius nomine dilectus filius Joannes de Salazari Canonicus Ecclesiæ Compostellanae congregationis prædictæ in Rom. Cu- ria procurator, nobis humiliter suppli- cari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apost. digna- remur. Nos igitur ejusdem Congrega- tionis votis benignè anæuentes, suppli- tionibus hujusmodi inclinati præinser- tam concordiam authoritate Apost. re- nore præsentium confirmamus & ap- probamus, illisque inviolabilis Apost. confirmationis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper interixerint, supplemus: non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. ac Ecclesiæ quarumlibet ju- ramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contra- riis quibuscumque Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 19.

Octob. 1604. Pontificat. nostri anno decimo tertio.

M. Vestrinus Barbianus.

Declaratio, & confirmatio privilegii fori Religiosorum Regularium in- tra claustra degentium.

XLIII.

Part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

PAULUS Papa V. ad perpetuans rei memoriam.

Religiosorum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti prospicere cupientes, quæ illa quoquo- modo perturbare posse videntur, op- portuna nostra declaratione è medio tollere, ac alias desuper opportune providere curamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Cùm itaque nomine dilecti filii Basilii An- guisiolæ procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congrega- tione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Trid. Concili interpretum expositum fuerit, in His- paniarum Regnis quosdam Ordinarios locorum contendere Religiosos intra claustra degentes coram ipsis Ordina- riis conveniri debere in causis civili- bus cap. volentes, deprivleg. in 6. comprehensis, propter illius innova- tionem à Cone. Trid. factam sess. 7. cap. 14. quo præfatos Religiosos, eorum privilegiis abrogatis defen- dunt comprehendendi, præterea eos- dem locorum Ordinarios pariter

Ff 3 con-

contendere eosdem Religiosos intra claustra degentes, in prima instantia coram ipsis conveniri debere ex decreto ejusdem Concilii Trid. *sess. 24. cap. 20. de reform.* Cùmque ab eodem Basilio procuratore generali in eadem Congregatione supplicatum fuerit, ut super utraque responsa darent: ab eadem vero Congregatione fuerit responsum, neque constitutione in generali Conc. Lugdunensi edita, quæ incipit. Volentes, neque decreto Concilii Trid *cap. 14. sess. 7.* comprehendendi Regulares, ideoque eos juxta eorum privilegia coram suis Superioribus vel conservatoribus esse convenienter: nec non decretum ejusdem Conc. Trid. *d. cap. 20. sess. 24.* ad Regulares non pertinere, nec eorum conservatorias immixuere; nec quoad primam illorum instantiam aliquid novi inducere, ipseque Basilius procurator generalis nobis humiliter supplicati fecerit, ut pro sui Ordinis quiete supradictas declarationes ab eisdem locorum Ordinariis servari debere, Apost. authoritate præcipere dignaremur. Nos illius hujusmodi supplicationibus inclinati omnibus & singulis locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes districtæ præcipiendo mandamus ne Fratres & Religiosos dicti Ordinis Carmelitarum contra dispositionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeant, vel præsumant, irritum nihilominus & inane decernentes, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate

scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis &c. non obstantibus &c. Datum Romæ apud S. Marcum die 24. Augusti 1607. Pontificatus nostri anno 3.

Contra mulieres ingrediendi Monasteria Monialium licentiis abutentes.

XLIV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS Papa V. *ad perpetuam rei memoriam.*

Facultatem plura monasteria Monialium ingrediendi abusus tollere volentes, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod nullapersona cuiuscunque gradus, status, & conditionis, ac præminentiae existat, etiamsi Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat vigore licentiarum plura Monasteria, domos, velloca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi etiam absque clausula (in totum, seu in universa, non autem in eorum aliqua vel singula) à nobis, vel Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu quovis tenore vel forma, etiam motu proprio concessarum & expeditarum aliqua, vel singula Monasteria pluribus vicibus ingredi possit, sed licentia hujusmodi respectu universalorum non autem aliquorum, vel singulorum monasteriorum suffragentur

gentur, ita ut cui bis in anno, seu amplius plura monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum universa, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi liceat, etiam si praedicta monasteria in diversis civitatibus, terris, diocesibus & locis existant. Idemque mulieribus aliter quam ut præfertur eisdem licentias interpretari, vel illis uti sub censuris & pœnis à Conc. Trid. & Apost. constitutis intra septa monasteriorum Monialium absque licentia ingredientibus inflictis ipso facto incurriendis eadem auctoritate prohibemus. Cum elauis. derogatoria, & fide transumptorum. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 1. Sept. 1608. Pontif. nostri anno 4.

Revocatio omnium licentiarum monasteria Monialium ingredienti, aut cum eis conversandi, mulieribus hactenus concessarum.

XLV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Monialium statui, quæ sacerularia desideria abnegantes, Dei obsequio sese addixerunt, Pastorali sollicitudine consulere cupientes, ad ea commovenda, quæ religiosam eatum quiete-

tem, & regularem observantiam perturbare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Quoniam itaque, sicut accepimus, experientia compertum est, non levia incommoda licentias ingredienti monasteria Monialium mulieribus sacerularibus concessas, dictis Monialibus inferre. Nos malis hujusmodi opportuno remedio providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, deque Apost. potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias ingredienti Monasteria Monialium ubique locorum existentium, ac cum Monialibus conversandi, & refectionem sumendi corporalem mulieribus cuiuscunque status, gradus, & conditionis existentibus, etiam Marchionali & Ducali dignitate fulgentibus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus & efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis ad tempus, vel in perpetuum à prædecessoribus nostris Rom. Pontificibus, & etiam à nobis concessas, quarum tenores ac si de verbo adverbium insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassas, & irritas esse decernimus. Inhibentes mulieribus prædictis licentias hujusmodi habentibus sub excommunicationis latæ sententia pœna, à qua non nisi à nobis, seu Rom.

Rom. Pontif. pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvit possint; ne monasteria prædicta prætextu licentiarum hujusmodi ingredi audeant, seu presumant. Ipsorum vero monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis ac superioribus, sub eadem ac privationis suorum officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa impo sterum obtinenda, ipso facto sine alia declaratione incurreadis pœnis, nec eas introducere, seu admittere, vel admissas quoquomodo retinere audeant, seu presumant. Deputantur executores, derogatur contrariis, & fides defertur transumptis. Datum Romaæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 10. Julij 1612. Pontif. nostri anno 8.

De exemptorum privilegiis circa animalium curam, Sacramentorum administrationem, Sanctionalium monasteria, & prædicacionem verbi Dei.

XLVI.

Vide supra fol. 118.

De Monasteriorum, Conventuum, dormitorum Religiosorum cujuscunque etiam Mendicantium Ordinis erectione.

XLVII.

Vide supra fol. 140. & seq.

De Canonicatu Pœnitentiario in singulis Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis Hispaniæ in concursu ad instar Doctorialium & Magistralium providendo.

XLVIII.

Part. 3. alleg. § 5.

GREGORIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Supremæ dispositionis arbitrio Romanus Pontifex in excelsø militantis Ecclesiæ culmine constitutus, circa statum Cathedralium & Metropolitanarum Ecclesiarum quarumlibet, & fructuosam dispositionem illorum beneficiorum, præsertim eorum, quibus onus sacram paginam publicè legendi, & interpretandi incumbit, ut beneficia ipsa personis dignis, & habibbus præcedente earum idoneitatis examine, eoque rite servato, & sequoto æquitatis tramite, & judicio rationis debite conferantur, talesque personæ postea muneri ad quod tenentur, cum animalium salute divini nominis laudi & gloriæ conjuncta, ut par est, satisfaciant, libenter intendit, & desuper præsentissimum sanctionis suæ remedium adhibet, prout Catholicorum Regum vota exposunt, & id conspicit in Domino salubriter expedire. Sancte chriſſimus in Christo filius noster Phi-